

Scenár Zlatý zub, december 2019 – Soňa Balážová

INTRO: Milí kamoši, viem si predstaviť, že sa už neviete dočkať vianočných prázdnin. Aj naši traja kamaráti sa na ne veľmi tešia. Avšak fantóm kradnúci z mesta všetko drevo im nedáva spávať. Drevo predsa nemôže miznúť z mesta a lesov len ta, pre nič za nič. Navyše, Duboslav toho fantóma videl na vlastné oči! Vyzerá to tak, že zodpovednosť bude treba zobrať do vlastných rúk...

1.	Na vrcholku jedličky sedí stromový duch tohto stromu, pán Normand. Vyzerá spokojne. Usmieva sa a z vlasov mu trčí vianočná ozdoba v tvare hviezdy.	HLAS (mimo obraz): Nebude to také ľahké...
2.	Ivo a Mikuláš spolu s Duboslavom, Gaštankou a inými stromovými duchmi zdobia v parku vianočnú jedličku, pána Normanda. Ložia po strome a hľadajú najdokonalejšie miesta pre ozdoby. Po snehu nie je ani chýru, ani slychu. Duboslav pokračuje vo svojej myšlienke...	DUBOSLAV: ...musíme sa na to pripraviť!
3.	Vešajú na stromček rôzne ozdoby – sušené jabĺčka, pomaranče, celé mrkvy, orechy, šípky, háčkované postavičky, šišky a kamienky na motúzikoch...	DUBOSLAV: Ten zlodej sa ukrýva uprostred tmavého lesa...
4.	(retrospektíva) Tmavý strašidelný les.	DUBOSLAV (rozprávač): Ledva si tam dovidíš na konček nosa... DUBOSLAV: Z ničoho nič som sa ocitol pod skalnatým bralom.
5.	(retrospektíva) Vysokánske skalisko uprostred lesa. Na jeho samom vrchu je nejaká malá svetielkujúca šmuha.	DUBOSLAV (rozprávač): A na samej špičke tej skaly sedel on... DUBOSLAV (rozprávač): Fantóm!
6.	(retrospektíva) Detail na zlodejov tvár – s očami, v ktorých sa zračia znaky eura, a s prstom na nohe v nose.	DUBOSLAV (rozprávač): Obrovské monštrum!
7.	(retrospektíva) Obrázok zlodeja sediaceho na špičke skaly. Vyzerá trochu ako Budha, akoby meditoval. Z uší mu trčí šnúrka (od topánok, ktorú si použil v minulom diely, Dávid ;)). Namiesto prstov má stovky motúzikov, ktoré na prvý pohľad vyzerajú ako pavučinky. Takmer	DUBOSLAV (rozprávač): Miesto prstov mal len také dlhočizné motúziky! Akoby pavučinky... DUBOSLAV (rozprávač): A sedel tam úplne bosý...

	neviditeľné siete, ktoré sa rozprestierajú ponad celý les...	
8.		GAŠTANKA: A kde mal topánky? GAŠTANKA: Veď predsa to je jediné, čo po ňom v meste ostáva – stopy veľkej bagandže...
9.		DUBOSLAV: Topánky tam boli všade! Behajú tam a strážia.
10.	(retrospektíva) Po lese naozaj behajú topánky bez šnúrok a vyzierajú trochu šialene.	DUBOSLAV (rozprávač): Všetkým chýbali šnúrky! DUBOSLAV (rozprávač): Najskôr som si myslel, že ma ako stromového ducha nevidia, no mýlil som sa....
11.	(retrospektíva) Duboslav letí ponad celý les. V ruke si drží skejt a letí vzduchom ako stíhačka... VŽUUUUUCH	
12.	Dubo si pošúcha zadok.	DUBOSLAV:Doteraz ma z toho kopanca bolí zadok... MIKULÁŠ: A kde je ukryté všetko to drevo? Videl si nejakú skrýš? DUBOSLAV: Vôbec. Boli tam len samé stromy, lístie a skala...
13.	(retrospektíva) Obrázok zlodēja.	DUBOSLAV (rozprávač): ...a ten ŠPRTONOS! (mimo obraz) Pomóóóóóóóóóó!
14.	Ivo letí takmer z vrcholka jedličky.	UÁÁÁÁÁÁÁÁ
15.	Zachytí sa však o jeden konár a ostane na ňom bezpečne visieť. Pozrie sa hore na pána Normanda a úprimne si vydýchne...	IVO:Ďakujem...
16.	Pán Normand žmurkne.	PÁN NORMAND:Aj na budúce...
17.	Mikuláš sa vyštverá na konár, kde sa cíti omnoho bezpečnejšie.	MIKULÁŠ: Počujte, a nebolí vás to, keď na vás vešiame tie ozdoby? PÁN NORMAND: Vôbec nie. Je to akoby ste ma masírovali...

18.		<p>IVO: A prečo vlastne zdobíme stromček? Načo to je dobré?</p> <p>MIRIAM (mimo obraz) Prepáčte! Nevedela som si dať rady s tým, čo jedia stromy...</p>
19.	Miriam prichádza s plným košíkom.	<p>MIRIAM: Chcela som napiect' medovníčky, ale našla som len formičky v tvare stromu...</p> <p>MIRIAM: Ale stromy predsa nemôžu jesť stromy. To by bol asi kanibalizmus...</p>
20.	Ukazuje na košík plný farebných medovníkov stromčekov...	<p>MIRIAM: Tak som z nich spravila aspoň ozdoby!</p>
21.		<p>IVO: Miriam, ty to isto vieš, prečo zdobíme na Vianoce stromček?</p> <p>MIRIAM:Ako to myslíš prečo?</p>
22.		<p>MIRIAM:Aby si mal z neho radosť!</p> <p>MIRIAM: Vďaka ozdobám a svetielkám na stromčeku môžeš mať priamo doma hviezdnu oblohu...</p>
23.		<p>MIRIAM: Čo mi pripomína, že som doniesla aj solárnu svetelnú reťaz z našej záhrady.</p> <p>MIRIAM:Chytajte!</p>
24.	Rozvešávajú drobné svetielka po jedličke. Naozaj to z diaľky vyzerá ako hviezdna obloha.	
25.	Na vrcholku jedličky sedí stromový duch tohto stromu, pán Normand. Vyzerá spokojne. Usmieva sa a z vlasov mu trčí vianočná ozdoba v tvare hviezdy, ktorá sa znenazdajky rozžiarila.	<p>HLAS (mimo obraz): Mali by sme sa tam vybrať spoločne...</p>